

tes at ville indvindes Noget. Men jeg tillader mig at gjentage, at den høitagede Ministers Formening ogsaa har været deelt af Adskillige af Interessenterne, men det forholder sig ikke saaledes; derimod er det en Sandhed, at det vil kunne friste Compagniets Interessenter ifølge den danske Godmodighed til at vedblive Forremningerne, for at vedligeholde en Anstalt, som jo i saa lang Tid har bestaaet, og for at beholde de Personer i deres Tjeneste, som nu i mange Aar og med Trofskab have tjent dem. Compagniet har ikke nogen enten fast eller aftagende Pensjonsliste at henvise disse Betjente til, og de vilde selvfølgelig befinde sig i en sørgelig Forsatning, naar en Oplosning skulde finde Sted. Jeg erkjender imidlertid, at det fra det Offentliges Side, i Særdeleshed som man nu betragter dette Forhold, ikke kan have nogen afgjørende Indflydelse paa en Bestemmelse af den Bestaafenhed som den omhandlede. Jeg har ikke nævnt, fordi jeg ikke vidste, om det til vilde tages Hensyn, hvad den ærede Viceformand gjorde opmærksom paa, og som forholder sig ganske rigtigt, at § 109 i den nye Convention bestemmer, hvorledes, og med hvilke Summer den Forsikrede har at udrede de Omkostninger, som Policerne medføre, og at det jo rigtignok vilde see noget underligt ud, vistnok heller ikke geraade Compagniet til Fordeel, om det, efterat en saadan Convention er saa nylig udkommen og først med dette Aar traadt i Kraft, strax skulde gjøre Forandringer til Skade for de Assurerede ved at forhøje det, hvormed de ved denne Convention, der ogsaa af Kongen er confirmeret, ere belastede i Anledning af Policernes Udstedelse. Med Hensyn til det af mig stillede Vædringsforslag, da skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det kun aldeles subsidiairt er fremkommet for det Tilfælde, at det af den ærede Viceformand under Nr. 1 principaalt stillede Forslag ikke skulde vinde Bisald, og hvis mine Bestræbelser ikke have været aldeles frugtesløse,

for at sætte Compagniets Ret i det rette Lys for Thinget, vil jeg ogsaa kunne vente, at Compagniet vil nyde Godt af den Ret, som hidtil har været det forundt, og mit Forslag gaaer derfor ud paa, at, forsaavidt det i Lovudkastet er bestemt, at til alle Sø-Assurance-Breve eller Policer, som fremtidig udstedes her i Riget, bliver uden Undtagelse at benytte de i Lovforslaget nævnte Taxter af Stempletpapir, skulde dette „uden Undtagelse“ gaae ud, og at der med Hensyn til Lovens Bestemmelse angaaende Taxten skulde gjøres en Undtagelse med det kongelig octroierede Sø-Assurance-Compagnie i Kjøbenhavn. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og udbede mig det ærede Things Opmærksomhed for den af mig i Forslag bragte Indstilling.

Formanden: Jeg maatte maaskee tilslade mig at bemærke, at jeg har forstaaet det af den ærede Landstingsmand stillede Forslag saaledes, at det var aldeles subsidiairt, og at det altsaa kun skulde komme under Afstemning, forsaavidt de af den ærede Viceformand stillede Forslag, baade det, der er stillet principaalt, og det, der er stillet subsidiairt, ikke antoges. Er det ikke Meningen?

Treschow: Nei, det er min Mening, saaledes som jeg nævnte, at det kun er stillet subsidiairt, forsaavidt den ærede Viceformands principale Forslag ikke gaaer igjennem; thi ellers kunde Compagniet ikke være tjent dermed.

Formanden: Det vil altsaa foranledige en Forandring i Opførelsen af Forslagene paa Listen; det maa nemlig da sættes imellem den ærede Viceformands principale og subsidiaire Forslag (Treschow: Ja). Det er imidlertid vist nok, at, naar et Forslag er stillet aldeles subsidiairt, forudsætter det et tidligere subsidiairt stillet Forslag, og det var derfor, at det var stillet saaledes paa Vædringsforslagslisten, som skeet, og hvilket er overeensstemmende med hvad der var mig meddeelt.